

O klasykach wiedeńskich

Warto sobie przypomnieć: wiadomości z historii Polski XVIII wieku.

W połowie wieku XVIII, kiedy Jan Sebastian Bach kończył swoje życie, coraz bardziej popularny stawał się nowy styl komponowania. Zaniechano pisania skomplikowanych, polifonicznych fug, dominowała faktura homofoniczna. Dzieła zbudowane były symetrycznie i dzieliły się na okresy. Akompaniament i konstrukcję utworów opierano na zasadach harmonii funkcyjnej.

Najpopularniejsze formy klasyczne to:

- **rondo,**
- **wariacje,**
- **allegro sonatowe.**

Emocje wyrażane przez muzykę były stonowane. Komponowano opery, muzykę instrumentalną – solową, kameralną oraz symfoniczną.

Warto sobie przypomnieć: wiadomości o formie ronda, wariacji, allegra sonatowego; skład klasycznej orkiestry symfonicznej.

Popularny stał się fortepian używany do muzykowania domowego. Ustalił się też podstawowy skład instrumentów orkiestry symfonicznej.

Najwybitniejszymi kompozytorami klasycyzmu byli zamieszkali w Wiedniu: **Józef Haydn, Wolfgang Amadeusz Mozart, Ludwik van Beethoven.** Nazywamy ich klasykami wiedeńskimi.

PODOBNO...

kilkunastoletniego Józefa Haydna wyrzucono z chłopięcego chóru po przejściu mutacji. Znalazł się wówczas zupełnie sam w Wiedniu, bez środków do życia. Aby nadal uczyć się muzyki, musiał dorywczo ciężko pracować.